

מסורת הש"ס

16 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
17 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
18 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
19 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
20 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
21 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
22 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
23 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
24 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
25 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
26 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
27 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
28 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
29 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
30 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
31 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
32 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
33 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
34 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
35 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
36 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
37 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
38 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
39 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
40 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
41 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
42 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
43 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
44 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
45 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
46 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
47 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
48 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
49 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
50 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
51 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
52 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
53 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
54 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
55 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
56 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
57 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
58 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
59 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
60 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
61 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
62 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
63 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
64 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
65 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
66 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
67 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
68 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
69 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
70 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
71 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
72 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
73 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
74 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
75 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
76 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
77 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
78 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
79 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
80 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
81 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
82 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
83 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
84 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
85 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
86 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
87 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
88 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
89 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
90 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
91 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
92 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
93 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
94 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
95 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
96 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
97 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
98 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
99 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)
100 שבוט לז' (ב) שבוט לז' (ב) (למל)

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

קה:

עין משפט
גר מצוה

ושמואל אמר דחייב. מימה היכי מ"ל לחיוב דאם כן הו"ל
בדימתא זו ולחן ז"ל זו: מאי דא עונש דמטון.
מימה נמנון מה שייך לומר לא ענש אלף א"כ הו"ל דנשלמא
נענש שבוט דהיינו קרבן שייך דנפסקא ומילא ליהא קרבן משום
לית בהו לאו אע"ג דליכא כרת:

באן שהורה כאן שבאו עדים.
ואינטרין שמי אזהרות משום
דעונש אין עזין דכהורה שייך חומש
ואסם ונעדים לא שייך אלף חוב
עונשין ומיהו מימה אמאי קאמר
בדישא מוכחש עונש שמענו ונסיפא
לומר מונשכע על שקר דכיון דלא
מיידי אלף לאחר שבוט מרוביהו
ה"ל למימר מונשכע על שקר:
אחד שבועת אהדת ואחד שבועת
הפקדון. וז"ת אמאי לא חשיב
שבוט מלוה וז"ל משום דשבוט
נמלוה לא חשיב אלף מפקדון אמאי:
איתניה

ק"ל א מ"י מ"י פ"ח מה'
שבוט הלכה ט:
ק"ב ב ג מ"י ט"ז הלכה
ט:
ק"מ ד ה ו ז ח"י ט"ז ט"ז
ה"ל י ה"ל י"א:
ק"כ ח מ"י ט"ז ט"ז
הלכה ט:
ק"כ ט מ"י פ"ג מה'
נילה הלכה י ט"ז ט"ז
שקל ענ עונשית ח"מ ט"ז
על דע"פ א ור"ב אלפ"ט
כאן ונב"מ פ"א דף ט"ז ט"ז
ופ"ג דף ט"ז ט"ז:
ק"כ י מ"י פ"ג מה'
ט"ז ט"ז וט"ז ט"ז
כ ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ח"מ ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז
ק"כ ב ל מ עונשית ט"ז
ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז ט"ז:

מוסף רש"י

תדרא. משומת וכו'
ב. דניחא תדרא. שבוט
הכל (נכחיה כה) לטון
למר על (כריות וכו').
המשביע עד אחר.
וכפר. פטור. העד מקרבן
שבוט העדות (שבוטות
ע"ל). ושכנגדו חשוד
לד. והשביע. המוכע
שהשבע שנגזרו חז"ל על
השבוט ונחמיה המכע
שבוט מן המורה ע"י
ההכלה נמקת נשבע
ההבוט וטעל (שבוטות
חז"ל). אחד שבועת
העדות כו'. בין שמשך
על שבוט העדות. בין
שמשך על שבוט הפקדון
שמשך ונשבע על שקר.
ואפילו נשבע על שבוט
שוא. שבוט רע לשמים
עליה ולא לבריות. אפ"כ
הוא נפטר על ידי
לשבע (שם ט"ז). הכופר
במלוה. בין על טוה
בין על מקלח. וכו'
עדים והשבוט עד שלא
נשבע. כשר לעדות. ולא
למקרבן גזלן הוא והמורה
למורה אל תשע רשע עד.
דכין נמלוה להולא נמנה
דלמא נזק להולא וסבר
עד דהוה לו זוי ופוטעא
ליה ואי מתיבא ליה השבט
למקרבן מיד (ב"ד ט"ז) ולא
למקרבן השבט אממלאה הוא
אלף משמתיי קאשמיט
ליה משום דמלוה להולא
מינה ואין עכשיו נידו
נתה למיטע (שבוטות ט"ז).

אף על גב דעפרא בעלמא הוא כיון דאי מייגניב בעי שלומי ליה ממונא
מועליא השתא נמי ממונא קא כפר ליה יתיב (א) רבא וקאמר להא שמעתא
איתוביה רב עמרם לרבא יוכחש בה פרט למודה בעיקר כיצד שוריי גנבת
והוא אומר לא גנבתי מה טיבו אצלך אתה מכרתו לי אתה נתתו לי במתנה
אביך מכרו לי אביך נתנו לי במתנה אחר פרתו רין מאליו בא אצלי תועה
בדרך מצאתיו שומר חנם אני עליו שומר שבר אני עליו שואל אני עליו
ונשבע והודה יכול יהא חייב תלמוד לומר וכחש בה פרט למודה בעיקר
א"ל תדורא כי תניא ההיא דקאמר ליה הילך כי קאמינא דקיימא באגם
אתה מכרתו לי מאי מודה בעיקר איכא לא צריכא דא"ל לא נתתי לך דמי
שקיל תורך וזיל אתה נתתו לי אביך נתנו לי מאי מודה בעיקר איכא דאמר
ליה על מנת דעבידנא לך נייח דנפשא ולא עבדי לך שקיל תורך וזיל תועה
בדרך מצאתיו לימא איבעי לך לאהרוריה לי אמר אבוה דשמואל באומר
שבועה אבידה מצאתי ולא הייתי יודע שהיא שלך שאחזירנה לך תניא אמר
בן עזאי ג' שבועות הן הכיר בה ולא במוצאה במוצאה ולא בה לא בה ולא
במוצאה לא בה ולא במוצאה קושטא אשתבע אימא בה ובמוצאה למאי
הלכתא רב אמר רבי חנינא לפטור ושמואל אמר לחיוב ובפלוגתא דהני
תנאי דתניא (א) המשביע עד אחד פטור ורבי אלעזר בר' שמעון מחייב במאי
קא מיפלגי מר סבר (ב) דבר הגורם למזון כמזון דמי ומר סבר לאו כמזון
דמי ואמר רב ששת (ג) הכופר בפקדון עונשה עליו גזלן וחייב
באונסין ורבי תנא וכחש בה למדנו עונש אזהרה מנין תלמוד לומר
לא תכחשו מאי לאו לעונש מבוין לא לעונש שבועה הא מדרקתני סיפא
(ד) ואישתבע מכלל דרישא דלא אישתבע דקתני סיפא ונשבע על שקר
למדנו עונש אזהרה מנין ת"ל לא תשקרו ומדסיפא דאישתבע רישא
דלא אישתבע אמרי אידי ואידי דאישתבע כאן שהורה כאן שבאו עדים אתו
עדים חייב באונסין אודיי אודיי חייב בקרבן וחומש ואשם: מתיב רמי בר
חמא (ה) ושכנגדו חשוד על השבוט כיצד אחד שבועת העדות ואחד שבועת
הפקדון ואפילו שבועת שוא ואם איתא בכפירה הוא דאיפסיל ליה אמרי להכא
במאי עסקינן דקאי באגם דלאו כפירה הוא דסבר אשתמיטנא ליה אראולנא
ומייתניא ליה תדע (ו) דאמר רב אידי בר אבין (ז) הכופר במלוה כשר לעדות
בפקדון

נשבע ומכאן ואילך אין לו דין דשומר חנם אלף חייב באונסין אם יאנס: וכחש כה למדנו לעונש.
קמה ליה נכרותיה משעת וכחש עד דעביד השבט חבו עונשה: ה"ג מאי לאו עונש כפירה. כלומר עונש דמאי לאו דאיעניש אכפירה
אף על גב דלא אשתבע: לא עונש שבוט. האי עונש דענשיה קרא להחייב באונסין משום שבוט שקר היא אכל אי לא אשתבע
לא: ועונש על שקר למדנו לעונש. דכתיב בתריה חומש ואשם: ת"ל לא תשקרו. דהיינו אזהרת שבוט שקר דמתיב ליה לא תשבעו
בסיפא כשהודה שיש חומש ואשם: ושכנגדו חשוד. במסכת שבוטות (דף ט"ז): גבי ואלו נשבעין ונוטלין דזה אחד מהן מי שהיה לו חבירו חייב
שבוט והוא חשוד על השבוט שנמלא שקרן בשבוטותיהם שנגזרו נשבע ונוטל: אחד. שנמשך על שבוטות העדות: ואחד. (ט) שנשבע
על שבוטות הפקדון שראוינו שנגזר לשקר ואפילו לא נשבע אלף לשבוט שוא שאין בה כפירה מנין ודע לשמים הוא ולא רע
לבריות נפסל לשבוט מנין: ואם איפסל. לרדע ששם דמשעת כפירתו נעשה גזלן למא לי למתנייה גבי הך דמשעת דלא אפסיל
עד שעת שבוט ליה הך הא משעת כפירה אפסיל ליה משום דהו גזלן: דקאי בעונש. וכי אמר רב ששם כגון דלמתי סבדי דמי
כפר ליה כדיה נקט ליה (י) (מדע) דהיכא דליכא למימר לאשתמטיי איתוין עד דמייתי ליה לא מפסיל כלל שבוט: דאמר רב
אידי הכופר נמלוה. ולא נשבע וכו' עדים כשר לעדות דמלוה להולא מינה ואינה עכשיו נידו וכו'ה לדמותו עד שחשיב ידו:
בפקדון

תורה אור השלם

1. אי קוצא אברה ובחש
בה ונשבע על שקר על
אחת מכל אשר ישיה
דאדם לקחא בהנהגה
ויקרא ה כב
2. לא נגבדו ולא
הכחשו ולא תשקרו איש
בעמיתו: ויקרא יט יא

הגרות הב"ח

(6) נבי יתיב רבה וקאמר
ומי רב עמרם לרבא:
(3) שם מקתני סיפא
דאישתבע: